

2 Romeins Keulen

Het begin van de stad Keulen is een nederzetting van de Germaanse stam van de Ubiërs. Toen Julius Caesar de Rijn overstak, sloot hij een bondgenootschap met de Ubiërs. Zij kregen toestemming om de Rijn over te steken en een nederzetting te stichten: Oppidum Ubiorum. We hebben het dan over 38 of 19 voor Christus.

In die nederzetting werd een vredesaltaar opgericht, de 'Ara Ubiorum'. De priester die aan dit altaar verbonden was, was een zekere Segismundus en dat was een neef van Arminius, de aanvoerder van de Germanen bij de Varusslag in 9 na Christus. Geen vrede in de familie dus. Om de situatie na die veldslag te stabiliseren, verbleef de Romeinse veldheer Germanicus (de broer van keizer Tiberius) met zijn gezin in Oppidum Ubiorum. Hier werd in 15 na Christus zijn dochter Agrippina geboren. Die Agrippina is bekend geworden als de vrouw van haar oom, keizer Claudius, en de moeder van keizer Nero. Toen zij keizerin werd, vroeg zij Claudius om haar geboortestad te verheffen tot een 'Colonia', waardoor de inwoners Romeins burgerrecht kregen. Zo kreeg de stad de naam Colonia Claudia Ara Agrippinensium. Een lange naam en de Romeinen gebruikten daarom ook de afkorting CCAA. De inwoners hadden het meestal over 'Colonia'.

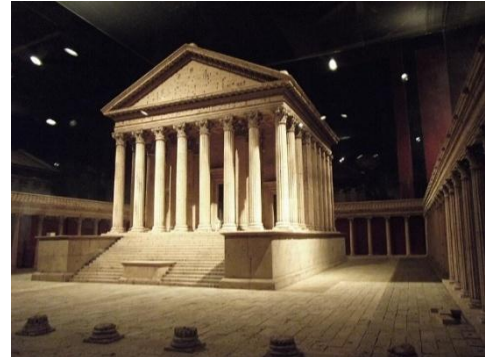
Colonia Claudia Ara Agrippinensium werd de hoofdstad van de Romeinse provincie Germania Inferior waar ook het huidige Nederland toe behoorde. Er was een belangrijke haven aan de Rijn, in feite zelfs de uitvalshaven voor de Classis Germanica, de Romeinse vloot die verantwoordelijk was voor het patrouilleren van de Rijn. Er werd veel handel gedreven en er was de nodige industrie, zoals glasblazerijen, smederijen en pottenbakkerijen.

Colonia Claudia Ara Agrippinensium werd heel planmatig aangelegd, zoals dat gebruikelijk was voor Romeinse steden. Rechte straten, rechte hoeken. Bij de haven zie je grote, rechthoekige gebouwen: horrea, pakhuisen voor graan. Langs de wegen buiten de stad

waren de grafvelden waarvan op sommige plaatsen nog ondergrondse grafkelders over zijn. Er was een forum, een markt. Er was een 'Praetorium', een paleis voor de gouverneur van de provincie. De resten hiervan zijn te zien in een archeologisch park, 'Archäologische Zone - Römisches Praetorium', iets ten zuiden van de Dom.

Veel van het Romeinse Keulen is verdwenen onder de latere bebouwing, zoals de Capitooltempel van Keulen. Tegenwoordig staat hier Sankt-Maria-im-Kapitol, een fraaie kerk uit de elfde eeuw met een koor in de vorm van een klaverblad. De eerste kerk op deze plaats dateerde al uit 690. De kerk heeft gebeeldhouwde houten deuren uit ca. 1060 waarop het leven van Christus is uitgebeeld.

Na de bombardementen in de Tweede Wereldoorlog kwamen er heel wat resten van Romeins Keulen tevoorschijn. Een heel bijzondere vondst was een villa met een mozaïekvloer met voorstellingen van Dionysius. Dionysius was de Grieks/Romeinse god van de wijn. Boven deze villa werd het Römisch-Germanisches Museum gebouwd, pal naast de Dom. In dit museum zijn tal van Romeinse vondsten te zien, waaronder veel glas, sieraden en beeldhouwwerk. Een heel bijzonder item is het grafmonument van de Romeinse officier Lucius Pobjlicius uit ca. 40 na Christus.

Het museum is op dit moment gesloten vanwege renovatie; een deel van de collectie is elders in de stad, bij de Neumarkt, te zien.

Ook resten van de Romeinse stadsmuur zijn bewaard gebleven, zoals een ronde hoektoren met fraai metselwerk die bekend is als de Römerturm. Ook van de noordelijke poort zijn resten teruggevonden. De stadsmuur is in de derde eeuw versterkt vanwege invallen van Frankische stammen. Constantijn de Grote liet in het begin van de vierde eeuw een brug bouwen plus aan de overkant van de Rijn een militaire buitenpost, Divitia (nu Deutz), in een poging om de Franken te stoppen. Uiteindelijk hielp het niet, na 454 na Christus kwam Keulen voorgoed in handen van de Franken.

